

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

11 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Țurcan Anatolie, Toma Nadejda, Cobzac Elena și Boico Victor

judecând fără citarea părților recursurile ordinare declarate de către procurorul – șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, avocatul Bondarenco Eduard în numele inculpatului Popazov Vitali, inculpatul Popazov Vitali și inculpatul Gherasim Maxim, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 20 decembrie 2017, în cauza penală privindu-i pe

Gherasim Maxim xxxxx, *născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxx.*

Popazov Vitali Ion, *născut la xxxxx, originar din xxxxx și domiciliat în xxxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 28.05.2015 – 28.09.2016;

Instanța de apel: 02.06.2017 – 20.12.2017;

Instanța de recurs: 10.04.2018 – 11.09.2018.

Asupra recursurilor ordinare declarate, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul din 28 septembrie 2016, Gherasim Maxim și Popazov Vitali au fost achitați de comiterea infracțiunii prevăzute de art.166¹ alin.(2) lit. c) Cod penal, din motiv că acțiunile acestora nu întrunesc elementele infracțiunii.

2. De către organul de urmărire penală, inculpații au fost învinuiți de comiterea infracțiunii în următoarele circumstanțe:

Popazov Vitali, fiind numit prin ordinul Șefului Inspectoratului General al Poliției MAI R. Moldova nr.2ef din 05.03.2013 în funcția de inspector inferior de

patrulare rutieră al plutonului Cahul, Taraclia, Vulcănești, Cantemir al Batalionului de patrulare Sud a INP IGP, deținând gradul de sergent al poliției, și Gherasim Maxim, fiind numit prin ordinul Inspectorului general-șef al Inspectoratului General al Poliției a MAI al RM nr.2ef din 05.03.2013 în funcția de inspector inferior patrulare rutieră al plutonului Cahul, Taraclia, Vulcănești, Cantemir al Batalionului de patrulare Sud al INP al IGP, având gradul special de sergent de poliție, ambii fiind în conformitate cu prevederile art.123 alin.(2) Cod penal, persoane publice, adică funcționari publici, cu grad special, împuterniciți de stat să-și desfășoare activitatea în interese publice, încălcând prevederile normelor ce reglementează activitatea sa, care îi obligă pe colaboratorii de poliție Popazov Vitali și Gherasim Maxim să nu aplice forța fizică, ci doar în cazuri de autoapărare, respingere a atacului asupra cetățenilor, reprezentanților legali și altor persoane, participanților la asigurarea ordinii sociale și securității, luptei cu criminalitatea, suprimarea contravenției, reținerea persoanelor, ce au săvârșit contravenții, depășirea opunerii de rezistență la cereri legale, dacă mijloacele neviolente nu asigură îndeplinirea sarcinilor încredințate lor, respectarea Constituției R. Moldova, a nu expune pe nimeni torturii, nici la pedepse sau tratamente crude, inumane ori degradante, în orice situație în care nu se află, au comis acțiuni, care reprezintă un tratament inuman și degradant, în privința lui Pruteanu Mihail xxxxx, născut la xxxxx, în următoarele circumstanțe:

Astfel, lui Popazov Vitali i se incriminează că, acționând împreună cu inspectorul inferior de patrulare rutieră a Batalionului de patrulare Sud a INP al IGP, Gherasim Maxim, fiind persoană publică și reprezentând Inspectoratul General de Poliției MAI RM, în noaptea spre 09.02.2014, aproximativ la ora 00:00, fiind la serviciu în s. Alexandru Ioan Cuza, r-nul Cahul, pe strada centrală Ștefan cel Mare, au oprit automobilul de model „VAZ 2101” cu nr. de înmatriculare xxxxx, la volanul căruia se afla Mincu Vitalie, iar în calitate de pasager Pruteanu Mihail. După solicitarea către conducătorul automobilului Mincu Vitalie, care nu deținea actele necesare, de a merge la IP Vulcănești, ultimul a fugit de la polițiștii Gherasim Maxim și Popazov Vitali, după ce s-a ascuns și nu a fost depistat, colaboratorii de poliție al patrului rutiere Popazov Vitali împreună cu Gherasim Maxim, fără niciun temei legal au aplicat forța fizică față de Pruteanu Mihail, sucindu-i mâinile la spate, în timp ce Popazov Vitali îi ținea mâinile lui Pruteanu Mihail, Gherasim Maxim îi aplica lui Pruteanu Mihail multiple lovituri cu picioarele în regiunea coastelor din partea dreaptă și stângă și trei lovituri cu mâna în regiunea capului.

În continuarea acțiunilor criminale, după ce Pruteanu Mihail a început să cheme ajutor, Popazov Vitali l-a apucat pe Pruteanu Mihail cu cotul de gât și împreună cu Gherasim Maxim l-au urcat pe Pruteanu Mihail în portbagajul automobilului de serviciu de model „Skoda Rapid” cu nr. de înmatriculare xxxxx, încercând să închidă ușa, dar n-au reușit, deoarece Pruteanu Mihail l-a încurcat cu ajutorul piciorului. Aceste acțiuni

criminale erau însoțite de amenințări și cuvinte înjositoare a demnității la adresa lui Pruteanu Mihail.

Ulterior, Popazov Vitali și Gherasim Maxim l-au urcat pe Pruteanu Mihail în salonul automobilului de serviciu și l-au transportat la IP Vulcănești.

În urma aplicării ilegale a forței fizice din partea polițiștilor patrului rutiere Gherasim Maxim și Popazov Vitali în privința lui Pruteanu Mihail, ultimului conform raportului de expertiză medico-legală nr.89/D din 17.03.2014 i-au fost cauzate: excoriație pe frunte din partea dreaptă, echimoză pe frunte din partea stângă, echimoză pe cap din partea stângă, care se califică ca leziuni corporale neînsemnate, precum și conform concluziilor expertizei psihiatrice de ambulatoriu nr.329a-2014 din 16.05.2014 Pruteanu Mihail i-a fost cauzată traumă psihologică.

În drept, de către organul de urmărire penală, acțiunile inculpaților a fost încadrate în baza art.166¹ alin.(2) lit. c) Cod penal, după indicii calificativi *cauzarea intenționată a unei dureri sau a suferinței fizice ori psihice, care reprezintă tratament inuman ori degradant, de către o persoană publică sau de către o persoană care, de facto, exercită atribuțiile unei autorități publice, sau de către orice altă persoană care acționează cu titlu oficial sau cu consimțământul expres ori tacit al unei asemenea persoane, săvârșite de două sau mai multe persoane.*

3. Nefiind de acord cu sentința, aceasta a fost atacată cu apel de către procuror, partea vătămată Pruteanu Mihail și avocatul acestuia Grosu Eugen.

3.1. Procurorul a solicitat casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru instanță, potrivit căreia Popazov Vitali și Gherasim Maxim să fie recunoscuți vinovați de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.166¹ alin.(2) lit. c) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în cadrul Poliției Republicii Moldova pe un termen de 8 ani pentru fiecare.

Încasarea în contul statului de la inculpați a sumei cheltuielilor judiciare în mărime de 1 212 lei, ceea ce constituie costul prestării serviciilor de expertiză psihiatrică-legală ambulatorie efectuată în privința părții vătămate.

În motivarea apelului declarat, procurorul a indicat că prima instanță nu a apreciat declarațiile martorului Mincu Vitalie, citite în ședința de judecată în condițiile prevederilor art.371 alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală, care declara că la 08 februarie 2014, în jurul orei 23:00 în momentul stopării automobilului de model „VAZ 2101”, cu nr. de înmatriculare xxxxx de către colaboratorii de poliție Gherasim Maxim și Popazov Vitali, anume dânsul se afla la volanul automobilului respectiv, dar nu Pruteanu Mihail. Acesta direct indică la faptul că în privința sa inițial polițiștii vizați au aplicat forța fizică exprimată prin răsucirea mâinilor după spate, iar apoi după ce a reușit să se sustragă de la ei, întorcându-se înapoi și ascunzându-se a fost martorul ocular al maltratării lui Pruteanu Mihail de către polițiști.

De asemenea, procurorul a indicat că au fost lăsate fără apreciere declarațiile martorului Eniș Octavian, care în esență se coroborează cu declarațiile părții vătămate Pruteanu Mihail și ale martorului Mincu Vitalie, conform cărora la sosirea în or. Vulcănești, l-a găsit pe Pruteanu Mihail la intrarea în clădirea IP Vulcănești, speriat, având geaca ruptă și murdară, cu leziuni vizibile pe față. Martorul a comunicat că anume învinuții Gherasim Maxim și Popazov Vitali, pe care îi cunoaște, l-au condus cu automobilul de serviciu până la IP Vulcănești pe Pruteanu Mihail.

Totodată, apelantul a menționat că instanța de judecată ignorând probele directe ce-i incriminează pe învinuiți, nu a apreciat la justa valoare unele circumstanțe care în mod direct demonstrează vinovăția acestora. Conform versiunii învinuiților, Pruteanu Mihail fiind șoferul automobilului, opunând rezistență cerințelor lor legale și ulterior fiind transportat în or. Vulcănești, a evadat din automobilul de serviciu, deplasându-se într-o direcție necunoscută, ambii, însă nu au putut da explicații plauzibile cauzei că nu au raportat verbal sau în scris despre incidentul dat, cel puțin eșalonului superior, nu au inițiat o investigație și, în calitate de agenți constatatori, nu au acumulat un oarecare material probatoriu în vederea atragerii lui Pruteanu Mihail la răspundere conform art.336 Cod contravențional, pentru nesubordonarea cu rea voință dispoziției sau cererii legitime a colaboratorilor organelor de ocrotite a normelor drept, or, această circumstanță denotă, în opinia acuzării că dâșii, conștientizând caracterul abuziv și ilegal al acțiunilor întreprinse, au încercat să mușamalizeze astfel incidentul vizat.

Procurorul a mai indicat că, privitor la martorii apărării Onofrei Marina și Grozdev Iurii, declarațiile acestora urmează să fie apreciate critic, având în vedere că sunt combătute cu declarațiile făcute în cadrul cercetării judiciare de către partea vătămată Pruteanu Mihail, care a menționat că în timpul petrecerii evenimentelor, nu a văzut în preajma locului unde a fost stopat automobilul, să se afle staționate alte mijloace de transport, iluminarea farurilor automobilului de serviciu al polițiștilor permitea vizualizarea teritoriului respectiv la o distanță de 100 - 150 m.

Astfel, trezește dubii faptul cum a aflat apărătorul despre existența acestor martori dacă despre existența lor nu cunoșteau nimic nici însăși învinuiții, care cel puțin în pofida unei iluminări reduse, puteau observa că în urma automobilului stopat, staționa un microbuz, dimensiunile cărora pur teoretic permit a-1 vizualiza cu ușurință.

Caracterul imparțial al sentinței se exprimă inclusiv prin concluzionarea precum că, în rezultatul loviturilor aplicate cu piciorul în regiunea coastelor, cum invocă partea vătămată Pruteanu Mihail, nu putea cauza vătămări corporale neînsemnate, argument care nu poate fi acceptat, având în vedere că instanța de judecată și-a asumat rolul unui medic-legist fără a poseda cunoștințe în materia dată. În același timp, instanța de judecată în mod unilateral, critic a apreciat concluziile expertizei psihiatrice-legale ambulatorie nr.329a-2014 din 16 mai 2014, conform căreia părții vătămate Pruteanu Mihail în rezultatul acțiunilor învinuiților i-a fost cauzată o traumă psihologică.

Ca urmare, acuzatorul de stat a considerat că probele prezentate instanței de judecată, incontestabil demonstrează că învinuții Popazov Vitali și Gherasim Maxim, fiind colaboratori ai poliției, intenționat au admis în privința lui Pruteanu Mihail un tratament inuman și degradant, exprimat prin cauzarea de durere fizică prin aplicarea mai multor lovituri în diverse părți ale corpului, prin tentativa de a-l plasa în portbagajul mobilului de serviciu, acțiuni care, în consecință, i-au cauzat și suferințe psihice, fapt confirmat obiectiv prin raportul de expertiză.

3.2. Avocatul Grosu Eugeniu și partea vătămată Pruteanu Mihail au solicitat casarea integrală a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit căreia, inculpații să fie condamnați.

În motivarea apelului a indicat că, instanța de judecată unilateral a examinat declarațiile care sunt în favoarea inculpaților și a lăsat fără apreciere probele declarațiile depuse de partea vătămată Pruteanu Mihail și martorul Eniș Octavian, care sunt identice, fără a lua în considerare divergențele și dubiile din declarațiile inculpaților Popazov Vitali și Gherasim Maxim, precum și a martorilor Onofrei Marina, Grozdev Iuri, care au văzut tot ce s-a petrecut în acea noapte pe traseu aflându-se la distanță de 100 m, fiind stopată la distanță pe timp de noapte au putut declara cu lux de amănunte, câte persoane au fugit din automobil, cine primul s-a apropiat de automobil, care ușă s-a deschis, și prin ce ușă a fost urcat Pruteanu Mihail.

De asemenea, apelanții au menționat că prima instanță nu a luat în considerare contradicțiile din declarațiile inculpaților Popazov Vitali și Gherasim Maxim și a martorului Onofrei Marina, cu cele puse de martorul Grozdev Iuri, în partea ce se referă la cele două persoane care au ieșit primele din automobilul, în care se afla partea vătămată primii declarând că fugit, iar martorul Grozdev Iuri a declarat că s-au îndreptat în partea satului.

Apelanții au mai notat că, nu este clar din care motive instanța de judecată nu a apreciat ca veridice declarațiile părții vătămate Pruteanu Mihail, care a menționat că după incident inculpații s-au apropiat de dânsul și i-au propus bani pentru a rezolva situația, fapt care demonstrează că inculpații își recunosc fapta imputată.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 20 decembrie 2017, apelurile declarate au fost admise, sentința a fost casată integral, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre potrivit căreia inculpații Gherasim Maxim și Popazov Vitali au fost recunoscuți vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute la art.166¹ alin.(2) lit. c) Cod penal, stabilindu-li-se o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în cadrul organelor afacerilor interne pe un termen de 6 ani.

Conform art.90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoarea a fost suspendată condiționat pe un termen de 3 ani.

A fost respinsă solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea de la inculpații Gherasim Maxim și Popazov Vitali suma de 1 212 lei cu titlul de cheltuieli judiciare în beneficiul statutului.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a indicat că având în vedere că apelul este declarat de acuzatorul de stat și de partea vătămată împotriva sentinței de achitare a inculpaților Gherasim Maxim și Popazov Vitali, prin care se solicită condamnarea acestora și pentru a asigura procedura contradictorie, reglementată de art.25 Cod de procedură penală și art. 6 din CEDO, a fost dispusă cercetarea directă și nemijlocită a probelor, prezentate de părți.

Analizând cumulul de probe enunțate mai sus din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, conform propriei convingeri, formate în urma examinării probelor în ansamblul, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, instanța de apel a considerat că vina inculpaților Gherasim Maxim și Popazov Vitalie în comiterea faptei imputate este pe deplin dovedită.

Instanța de apel a constatat că Popazov Vitali, fiind numit prin ordinul Șefului Inspectoratului General al Poliției MAI al RM nr.2ef din 05.03.2013 în funcția de inspector inferior de patrulare rutieră al plutonului Cahul, Taraclia, Vulcănești, Cantemir al Batalionului de patrulare Sud a INP IGP, deținând gradul de sergent de poliție, și Gherasim Maxim, fiind numit prin ordinul Inspectorului general-șef al Inspectoratului General al Poliției a MAI al RM nr.2ef din 05.03.2013 în funcția de inspector inferior patrulare rutieră al plutonului Cahul, Taraclia, Vulcănești, Cantemir al Batalionului de patrulare Sud al INP al IGP, având gradul special de sergent de poliție, ambii fiind în conformitate cu prevederile art.123 alin.(2) Cod penal, persoane publice, adică funcționari publici, cu grad special, împuterniciți de stat să-și desfășoare activitatea în interese publice, au încălcat prevederile normelor ce reglementează activitatea sa, care îi obligă pe colaboratorii de poliție să nu aplice forța fizică, decât doar în cazuri de autoapărare, respingere a atacului asupra cetățenilor, reprezentanților legali și altor persoane, participanților la asigurarea ordinii sociale și securității, luptei cu criminalitatea, suprimarea contravenției, reținerea persoanelor care au săvârșit contravenții, depășirea opunerii de rezistență la cereri legale, dacă mijloacele neviolente nu asigură îndeplinirea sarcinilor încredințate lor, respectarea Constituției R. Moldova, a nu expune pe nimeni torturii, nici la pedepse sau tratamente crude, inumane ori degradante, în orice situație în care nu se află, au comis acțiuni, care reprezintă un tratament inuman și degradant, în privința lui Pruteanu Mihail, născut la 08.10.1985, în următoarele circumstanțe:

Astfel, Popazov Vitali acționând împreună cu inspectorul inferior de patrulare rutieră a Batalionului de patrulare Sud a INP al IGP, Gherasim Maxim, fiind persoană publică și reprezentând Inspectoratul General de Poliției MAI RM, în noaptea spre 09.02.2014, aproximativ la ora 00:00, fiind la serviciu în s. Alexandru Ioan Cuza, r-nul

Cahul, pe strada centrală Ștefan cel Mare, au oprit automobilul de model „VAZ 2101” cu nr. de înmatriculare C AL 614, la volanul căruia se afla Mincu Vitalie, iar în calitate de pasager Pruteanu Mihail. După solicitarea către conducătorul automobilului Mincu Vitalie, care nu deținea actele necesare, de a merge la IP Vulcănești, ultimul a fugit de la polițiștii Gherasim Maxim și Popazov Vitali. După ce șoferul s-a ascuns și nu a fost depistat, colaboratorii de poliție a patrului rutiere Popazov Vitali și Gherasim Maxim, fără niciun temei legal au aplicat forța fizică față de Pruteanu Mihail, sucindu-i mâinile la spate, în timp ce Popazov Vitali îi ținea mâinile lui Pruteanu Mihail, Gherasim Maxim îi aplica lui Pruteanu Mihail multiple lovituri cu picioarele în regiunea coastelor din partea dreaptă și stângă și trei lovituri cu mâna în regiunea capului.

În continuarea acțiunilor criminale, după ce Pruteanu Mihail a început să cheme ajutor, Popazov Vitali l-a apucat pe Pruteanu Mihail cu cotul de gât și împreună cu Gherasim Maxim l-au urcat pe Pruteanu Mihail în portbagajul automobilului de serviciu de model „Skoda Rapid” cu nr. de înmatriculare xxxxx, încercând să închidă ușa, dar n-au reușit, deoarece Pruteanu Mihail i-a încurcat cu ajutorul piciorului. Aceste acțiuni criminale erau însoțite de amenințări și cuvinte înjositoare a demnității la adresa lui Pruteanu Mihail.

Ulterior, Popazov Vitali și Gherasim Maxim l-au urcat pe Pruteanu Mihail în salonul automobilului de serviciu și l-au transportat la IP Vulcănești.

În urma aplicării ilegale a forței fizice din partea polițiștilor patrului rutiere Gherasim Maxim și Popazov Vitali în privința lui Pruteanu Mihail, ultimului conform raportului de expertiză medico-legală nr.89/D din 17.03.2014 i-au fost cauzate: excoriație pe frunte din partea dreaptă, echimoză pe frunte din partea stângă, echimoză pe cap din partea stângă, care se califică ca leziuni corporale neînsemnate, precum și conform concluziilor expertizei psihiatrice de ambulatoriu nr.329a-2014 din 16.05.2014 Pruteanu Mihail i-a fost cauzată traumă psihologică.

În circumstanțele de fapt constatate supra, instanța de apel a considerat că acțiunile inculpaților Gherasim Maxim și Popazov Vitali urmează a fi încadrate juridic în baza prevederilor art.166¹ alin.(2) lit. c) Cod penal, conform indicilor cauzarea intenționată a unei cereri sau a suferinței fizice ori psihice, care reprezintă tratament inuman ori degradant, către o persoană publică, săvârșită de două persoane.

Instanța de apel a considerat că vinovăția inculpaților Gherasim Maxim și Popazov Vitalie în săvârșirea infracțiunii incriminate se probează prin depozițiile părții vătămate Pruteanu Mihail, declarațiile căruia sunt consecutive, concrete privitor la descrierea faptei săvârșite de inculpați în privința sa, și care coroborează cu ansamblul de probe enunțate și descrise mai sus, care în cumulul lor indică la modul direct vinovăția inculpaților Gherasim Maxim și Popazov Vitali în comiterea infracțiunii incriminate.

Instanța de apel a notat că leziunile corporale sub formă de excoriație pe frunte din dreapta, echimoză pe frunte din stânga, echimoză pe frunte din stânga cauzate părții vătămată Pruteanu Mihail de către inculpații Gherasim Maxim și Popazov Vitali sunt confirmate obiectiv prin raportul de expertiză medico-legală nr.89/D din 14 martie 2014 (f.d.19 vol. I) și prin raport de expertiză medico-legală suplimentară nr.192/D din 23 iulie 2014 (f.d.98), precum și procesul-verbal de ridicare și examinare a obiectelor din 13 martie 2014, potrivit căruia scurta de iarnă ridicată de la partea vătămată Pruteanu Mihail, de culoare cafenie în care era îmbrăcat în noaptea spre 09 februarie 2014, prezintă ruptura buzunarului din partea stângă și o altă ruptură care începe de sub ambele mâni până la partea de jos a scurtei (f.d.22-24 vol. I)

Relevante sunt și constatările expuse de comisia de experți în raportul nr.329a de expertiză psihiatrică-ambulatorie, potrivit căruia Pruteanu Mihail de maladii cronice nu suferă, este fără dereglări psihice. În rezultatul acțiunilor de tortură din partea colaboratorilor de poliție, Pruteanu Mihail a suportat traumă psihologică manifestată prin lezarea propriei demnități, lezarea zonei intime (apropierea fără permisiune la distanța 0-50 cm), umilirea personalității prin jigniri și adresarea cu cuvinte necenzurate la adresa numitului, producerea unui stres emoțional dezechilibrat, care a provocat sustragerea de la activitatea de muncă (f.d.173 vol. I).

Un alt fapt care indică la veridicitatea declarațiilor depuse de partea vătămată Pruteanu Mihail este că depozițiile sale privitor la maltratarea sa de către inculpații Gherasim Maxim și Popazov Vitalie, au fost susținute în cadrul acțiunii procesuale de confruntare efectuată între partea vătămată și inculpați, conform proceselor-verbale de confruntare din 11 noiembrie 2014 (f.d.131-136 vol. I).

De asemenea, în confirmarea faptului că sunt veridice declarațiile martorului Mincu Vitalie, că anume dânsul în noaptea de 08 spre 09 septembrie 2014, fiind la volanul automobilului de model „VAZ 2101” cu nr. de înmatriculare xxxxx, a fost stopat de colaboratorii de poliție Gherasim Maxim și Popazov Vitali, avându-l pe consăteanul Pruteanu Mihail, ca pasager, rezultă din procesul-verbal de confruntare efectuată de organul de urmărire penală la 10 ianuarie 2015, dintre martorul Mincu Vitalie și Popazov Vitali, și cu Gherasim Maxim. În cadrul confruntării martorul a susținut aceste declarații, inclusiv și faptul maltratării de către inculpații Gherasim Maxim și Popazov Vitali, prin aplicarea de lovituri părții vătămate Pruteanu Mihail peste diferite părți ale corpului cu mâinile și picioarele, răsucirea mâinilor la spate, încercarea de a-l băga în portbagajul automobilului, ulterior, cu forța urcat în salonul automobilului poliției (f.d.143-148 vol. I).

Drept urmare, instanța de apel a considerat că, probele enunțate demonstrează în afara oricărui dubiu vinovăția inculpaților Gherasim Maxim și Popazov Vitali de săvârșirea infracțiunilor imputate.

Mai mult, instanța de apel nu a stabilit careva temeieri de a pune la îndoială veridicitatea declarațiilor părții vătămate Pruteanu Mihail, care sunt consecutive, și analogice cu depuse în cadrul urmăririi penale, în instanța de judecată, cât și menținute în fața instanței de apel, de asemenea nu au fost stabilite careva temeieri de a pune la îndoială concluziile experților.

Analizând circumstanțele în care părții vătămate Pruteanu Mihail i-au fost cauzate leziunile corporale, cât și acțiunile agenților statului în persoana inculpaților Gherasim Maxim și Popazov Vitali, instanța de apel a considerat că partea vătămată Pruteanu Mihail a fost supusă unui tratament inuman și degradant cu cauzarea de suferințe fizice și psihice, confirmate obiectiv prin rapoartele de expertiză medico-legale și psihiatrice.

Instanța de apel a considerat că prima instanță greșit a ajuns la concluzia că leziunile corporale depistate la partea vătămată Pruteanu Mihail, care potrivit rapoartelor de expertiză medico-legală nr.79 din 10 februarie 2014 și nr.89D din 17 martie 2014, au fost calificate ca vătămări corporale neînsemnate, sunt rezultatul opunerii de rezistență a părții vătămate la solicitările inculpaților Gherasim Maxim și Popazov Vitali de a se deplasa cu automobilul de serviciu la Inspectoratul de Poliție.

Prima instanță la aprecierea gradului leziunilor corporale depistate la partea vătămată, nu a ținut cont de faptul că la situația producerii conflictului, partea vătămată fiind îmbrăcată corespunzător anotimpului de iarnă, în scurtă de iarnă, căciulă pe cap, respectiv, urme de la aplicarea loviturilor de către inculpații Gherasim Maxim și Popazov Vitali, pe corpului acestuia puteau rămâne slabe sau chiar deloc. Mai mult, instanța de judecată nu a ținut cont că inculpații Gherasim Maxim și Popazov Vitali, fiind colaboratori de poliție care urmează cursuri de instruire în luptă, pot poseda metode de aplicare a forței care să nu lase urme pe corpul părții vătămate Pruteanu Mihail.

Pe aceleași raționamente, instanța de apel a indicat că prima instanță nejustificat a apreciat critic declarațiile părții vătămate Pruteanu Mihail precum că inculpații Gherasim Maxim și Popazov Vitali i-au aplicat multiple lovituri cu picioarele în regiunea coastelor.

De asemenea, neîntemeiat prima instanță a reținut ca veridice declarațiile inculpaților Gherasim Maxim și Popazov Vitali, care au comunicat că leziunile corporale depistate la Pruteanu Mihail au survenit ca urmare a faptului că acesta nu dorea să fie urcat în automobilul de serviciu al inculpaților și dus la inspectoratul de poliție, care se opunea cu capul în arca automobilului, ceea ce se confirmă prin concluziile expuse în raportul expertiză medico-legală nr.192/D din 09 iulie 2014, că formarea leziunilor corporale este posibilă doar în rezultatul sprijinirii de arca automobilului și nu în rezultatul lovirii cu mâna.

În consecință, instanța de apel a punctat că în acțiunile inculpaților Gherasim Maxim și Popazov Vitali se regăsește atât latura obiectivă, cât și latura subiectivă, a infracțiunii prevăzute art.166¹ alin.(2) lit. c) Cod penal, iar nerecunoașterea vinovăției de

către aceștia, în condițiile în care sunt suficiente probe pertinente și concludente care demonstrează vinovăția lor, nu echivalează cu adoptarea în privința acestora a unei sentințe de achitare.

Soluția primei instanțe precum că fapta prejudiciabilă incriminată inculpaților Gherasim Maxim și Popazov Vitali nu întrunește elementele infracțiunii și că ultimii au avut drept scop determinarea la respectarea ordinului legal al colaboratorului de poliție, este rezultatul aprecierii eronate a materialului probant administrat la materialele dosarului.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpaților Gherasim Maxim și Popazov Vitali, instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Infracțiunea de care sunt acuzați inculpații Gherasim Maxim și Popazov Vitali este calificată ca fiind gravă, la locul de serviciu sunt caracterizați pozitiv, ca persoane disciplinate, conștiincioase, cu dovadă de responsabilitate înaltă, comunicabili, echilibrați, modești, în comportament cu colegii de serviciu și cetățeni, manifestă tact și stimă (f.d.50-51). Inculpatul Popazov Vitali dispune de studii medii, căsătorit, educă doi copii, iar inculpatul Gherasim Maxim are studii superioare, este celibatar.

Apreciind circumstanțele de fapt ale cauzei, personalitatea inculpaților Gherasim Maxim și Popazov Vitali, gravitatea infracțiunii, lipsa circumstanțelor care atenuază și celor care agravează răspunderea acestora, faptul că sunt persoane publice cu statutul special în obligațiile cărora intră neaplicarea forței fizice asupra cetățenilor, a nu supune pe nimeni la pedepse sau tratamente inumane sau degradante, instanța de apel a considerat că pentru corectarea inculpaților Gherasim Maxim și Popazov Vitali urmează să le fie stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 4 ani fiecare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în cadrul organelor afacerilor interne pe un termen de 6 ani fiecare. Însă, având în vedere personalitatea inculpaților Gherasim Maxim și Popazov Vitali, instanța de apel consideră că nu este rațional ca aceștia să execute real pedeapsa stabilită, din care considerente se suspendă executarea pedepsei cu stabilirea unui termen de probă de 3 ani pentru fiecare.

6. Nefiind de acord cu soluția instanței de apel procurorul, avocatul Bondarencu Eduard în numele inculpatului Popazov Vitali și inculpații Popazov Vitali și Gherasim Maxim au declarat recursuri.

6.1. Procurorul solicită casarea parțială a deciziei în partea suspendării executării pedepsei și în partea respingerii solicitării de a încasa cheltuielile judiciare, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit căreia inculpații să execute pedeapsa cu închisoare și să fie dispusă încasarea din contul acestora suma de 1 212 lei, cu titlul de cheltuieli judiciare în beneficiul statului.

În motivarea recursului, procurorul invocă că instanța de apel nu a motivat corespunzător aplicarea în privința inculpaților a prevederilor art. 90 Cod penal, care prevede suspendarea executării pedepsei.

Astfel, instanța de apel nu a luat în considerație argumentele acuzatorului de stat precum că inculpații intenționat au admis în privința părții vătămate un tratament inuman și degradant, exprimat prin cauzarea de durere fizică prin aplicarea mai multor lovituri în diverse părți ale corpului, prin tentativa de a-l plasa în portbagajul automobilului de serviciu, acțiuni, care în consecință i-au cauzat și suferințe psihice, respectiv inculpații urmează să fie sancționați aspru, cu executarea reală a pedepsei cu închisoarea.

De asemenea, recurentul indică că instanța de apel a admis o eroare și în partea respingerii încasării cheltuielilor judiciare solicitate să fie încasate din contul inculpaților în beneficiul statului.

Așadar, în acest sens recurentul menționează că cheltuielile legate de efectuarea expertizelor judiciare sunt cheltuieli pentru efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală – expertiza judiciară.

La soluționarea chestiunii cine suportă cheltuielile respective, instanța de judecată trebuie să aplice prevederile art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, care pe prim plan îl pune pe condamnat responsabil de aceste cheltuieli.

Prin urmare, instanța de apel nu a soluționat conform prevederilor legale acțiunea civilă înaintată de procuror, privind încasarea cheltuielilor judiciare.

În drept, recurentul își întemeiază recursul pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală.

6.2. Avocatul Bondarencu Eduard în numele inculpatului Popazov Vitali solicită casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței primei instanțe.

În motivarea recursului avocatul indică drept temei faptul că decizia instanței de apel este neîntemeiată, iar instanța de judecată greșit a ajuns la concluzia de a-l condamna pe inculpatul Popazov Vitali.

Așadar, recurentul menționează că reieșind din prevederile legale, reglementate de art.101 Cod de procedură penală, probele admisibile sunt apreciate după relevanța, concludentă și utilitatea lor. Concomitent, proba trebuie apreciată și după veridicitate, adică dacă este conformă cu adevărul, este adevărat, real.

Conform art.3 Codul penal, nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârșirea unei infracțiuni, nici supus unei pedepsei penale, decât în baza unei hotărâri a instanței de judecată și în strictă conformitate cu legea penală.

Potrivit art.8 Cod de procedură penală, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de Codul de procedură penală, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă. Nimeni nu este obligat să-și

dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile Codului de procedură penală, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

Instanța de fond corect a apreciat și a constatat neconcordanțe între declarațiile părții vătămate Pruteanu Mihail și declarațiile martorilor Onofrei Marina și Grozdev Iurii, care privite în ansamblu cu materialele cauzei penale, nu au înlăturat dubiile în probarea învinuirii inculpaților, lăsând fără argumentare coerentă mai multe neajunsuri.

Potrivit procesului-verbal de audiere a victimei Pruteanu Mihail (f.d.7) - Popazov Vitali și Gherasim Maxim l-au apucat de mâini și i-au răsucit mâinile după spate, în timp ce Popazov Vitali îi ținea mâinile după spate, Gherasim Maxim l-a lovit de mai multe ori cu picioarele în regiunea coastelor din stânga și dreapta, cu mâna în regiunea capului. Popazov Vitali l-a apucat cu cotul mâinii de gât, ca să nu strige. L-au apucat și l-au băgat în portbagajul automobilului de serviciu de model Škoda.

Fiind audiată în calitate de martor Onofrei Marina, atât în cadrul ședinței în instanța de fond, cât și în instanța de apel a declarat, că au observat, că de mașina din fața lor s-a apropiat un colaborator al poliției și a încercat să discute. 2 pasageri din autoturism au fugit. Atunci de autoturism s-a apropiat al doilea colaborator de poliție și discutau cu persoanele rămase în autoturism. Apoi colaboratorii de poliție au apucat șoferul autoturismului de mâini și în mod forțat l-au urcat în automobilul de serviciu. Nu a văzut ca colaboratorii de poliție să-l fi bătut.

Martorul Grozdev Iuri a declarat în cadrul ședinței în instanța de fond, că inițial un colaborator de poliție s-a dat jos din autoturismul de serviciu, s-a apropiat de autoturismul de model Lada și a început să discute cu șoferul. Pe partea dreapta 2 persoane au ieșit din autoturismul de model Lada și s-au îndreptat spre sat. Șoferul s-a dat jos din autoturism și în acel moment de aceștia s-au apropiat și al doilea polițist. Șoferul autoturismului a fost luat de brațe și dus spre autoturismul de serviciu a colaboratorilor de poliție.

Astfel, declarațiile martorilor Onofrei Marina și Grozdev Iuri relevă o neconcordanță vădită cu declarațiile părții vătămate, care trezesc dubii în probarea învinuirii formulate lui Popazov Vitali.

Mai mult ca atât, în circumstanțele declarate de partea vătămată, precum că a fost lovit cu picioarele peste coaste, astfel de lovituri nu puteau cauza doar o vătămare corporală neînsemnată.

Concomitent, instanța de fond corect a calificat drept juste declarațiile date de Popazov Vitali și Gherasim Maxim în cadrul urmăririi penale și în ședințele de judecată, conform cărora Pruteanu Mihail nu dorea să fie urcat în autoturismul colaboratorilor de poliție pentru a se deplasa la Inspectoratul de Poliție Vulcănești, se opunea cu capul în arca automobilului, deoarece potrivit raportului de expertiză medico-legală nr.192/D din

09 iulie 2014, formarea la partea vătămată a leziunilor corporale menționate, era posibilă doar în rezultatul sprijinirii de arca automobilului și nu în rezultatul lovirii cu mâna.

Astfel, vinovăția lui Popazov Vitali și Gherasim Maxim de săvârșirea infracțiunii incriminate nu a fost confirmată prin probe pertinente și concludente.

În astfel de circumstanțe acțiunile lui Popazov Vitali nu întrunesc elementele infracțiunii și greșit au fost calificate în baza art.166¹ alin.(2) lit. c) Cod penal.

În drept, recurentul își întemeiază recursul pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

6.3. Inculpații Popazov Vitali și Gherasim Maxim au declarat recursuri diferite, însă n motivarea lor invocă aceleași argumente, prin care solicită casarea deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței primei instanțe.

7. Judecând recursurile ordinare declarate, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia, că acestea urmează a fi respinse, ca inadmisibile, iar în vederea susținerii acestei statuări se expun următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, fără citarea părților, este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

În cauza dată, sunt declarate mai multe cereri de recurs, una fiind a procurorului și celelalte 3 sunt declarate de către partea apărării, și anume de către inculpați și de către avocatul Bondarencu Eduard în numele inculpatului Popazov Vitali.

În continuare, Colegiul penal se va expune punctat asupra deciziei de respingere a recursurilor declarate.

7.1. Referitor la recursul declarat de către procuror

Analizând conținutul recursului declarat de către procuror, Colegiul penal lărgit menționează că recurentul invocă drept temeuri de casarea a deciziei instanței de apel erorile prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, și anume că *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*. Aceste temeuri nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului menționat, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent.

Așadar, recurentul critică decizia instanței de apel în latura penală, în partea stabilirii inculpaților Popazov Vitali și Gherasim Maxim, a pedepsei cu închisoare, cu suspendarea executării acesteia, invocând că instanța de apel eronat a concluzionat că în speța dată sunt aplicabile prevederile art.90 Cod penal, deoarece acțiunile inculpatului au fost îndreptate spre atentarea la viața și sănătatea persoanei, mai mult ca atât instanța de apel nu a luat în considerație personalitatea inculpaților, fapt ce a dus la încălcarea criteriilor de individualizare a pedepsei.

În sensul dat, Colegiul penal apreciază argumentele invocate de către recurent privind pedeapsa stabilită inculpaților, ca fiind neîntemeiate și pasibile de a fi respinse, din motiv că instanța de apel la stabilirea pedepsei inculpaților corect a aplicat prevederile art.75 Cod penal, și just a reținut că: *„inculpații Popazov Vitali și Gherasim Maxim a săvârșit o infracțiune din categoria celor grave, la locul de serviciu sunt caracterizați pozitiv, ca persoane disciplinate, conștiincioase, dând dovadă de responsabilitate înaltă, comunicabili, echilibrați, modești, în comportament cu colegii de serviciu și cetățeni manifestă tact și stimă. Inculpatul Popazov Vitali are studii medii, este căsătorit și are 2 copii minor, iar inculpatul Gherasim Maxim are studii superioare”*.

Totodată, Colegiul penal lărgit reiterează că după efectuarea procedurii de individualizare și stabilirea a termenului pedepsei sub formă de închisoare, se continuă operațiunea de individualizare a acesteia, dar în aspectul de executare a pedepsei deja stabilite, prin numirea tipului de penitenciar și soluționarea chestiunii, dacă pedeapsa stabilită inculpatului, urmează a fi pusă în executare ori sub condiția personalității acestuia de a se corecta, poate fi trasă concluzia că scopul pedepsei poate fi atins prin suspendarea executării pedepsei aplicate vinovatului pe o perioadă de probațiune.

Așadar, Colegiul punctează că instanța de apel corect a constatat că în speța dată sunt aplicabile prevederile art.90 Cod penal, reiterând că scopul pedepsei penale va fi atins chiar dacă inculpații nu vor executa real pedeapsa, ținându-se cont de personalitatea acestora, instanța de apel a considerat necesar și oportun de a suspenda executarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu suspendarea executării acesteia pe perioadă de probă de 3 ani.

În așa mod, luând în considerație circumstanțele indicate, instanța de apel corect a ajuns la concluzia că scopul pedepsei penale poate fi atins prin suspendarea executării pedepsei stabilite vinovatului pe o perioadă de probă.

În această ordine de idei, Colegiul penal lărgit relevă că aplicarea prevederilor art.90 Cod penal – suspendarea condiționată a executării pedepsei nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este incident în viața acesteia, or, instituția suspendării condiționate a pedepsei nu trebuie privită ca un avantaj acordat de suspendării condiționate a pedepsei nu trebuie privită ca un avantaj acordat de lege infractorilor, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul lărgit consideră că, concluzia instanței de apel este una corectă și pedeapsa stabilită inculpatului este echitabilă, deoarece s-a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, mai mult ca atât, că pe parcursul examinării cauzei a fost stabilită și vinovăția părții vătămate în producerea accidentului rutier, or, stabilirea unei pedepse prea aspre generează apariția unor sentimente de

nedreptate, jignire, înrăire și de încredere în lege, fapt care duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Prevederile art.90 Cod penal, sunt aplicabile în speța dată, iar instanța de apel a adoptată o hotărâre corect motivată în sensul aplicării unei pedepse echitabile inculpaților Popazov Vitali și Gherasim Maxim, în raport cu infracțiunea săvârșită.

Mai mult, procurorul în recursul său a invocat afirmații de ordin general și nu a adus argumente individualizate la modul concret, prin care să pună la îndoieli soluția instanței de judecată privind aplicarea prevederilor art.90 Cod penal fiecărui inculpat personal.

În continuare, Colegiul penal lărgit mai menționează că recurentul mai solicită în baza art.227 Cod de procedură penală, încasarea cheltuielilor suportate pentru efectuarea expertizei psihiatrice-legale în mărime de 1 212 lei, motivând că în asemenea situații expertiza se efectuează în mod obligatoriu pentru constatarea stării psihice și fizice a persoanei în privința căreia se reclamă că s-au comis acte de tortură, tratamente inumane sau degradante.

În această ordine de idei, Colegiul penal menționează că argumentele invocate de către recurent în susținerea solicitării înaintate sunt neîntemeiate, deoarece art.143 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu pentru constatarea circumstanțelor enumerate în aliniatul nominalizat, inclusiv și în cazul când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză (art.143 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală).

Tot aici, Colegiul penal consideră necesar de a face trimitere la prevederile alin.(2) art.143 Cod de procedură penală, care stipulează că plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin.(1) se face din contul bugetului de stat.

Drept urmare celor invocate, se conchide că în cazurile când expertiza a fost dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plățile necesare pentru efectuarea expertizei vor fi achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat.

Astfel, se reține că expertiza medico-legală a fost ordonată de către organul de urmărire penală în vederea constatării gradului vătămarilor cauzate părții vătămate în urma săvârșirii infracțiunii de către inculpații Popazov Vitali și Gherasim Maxim, fiind acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, care sunt puse în sarcina părții acuzării.

În sensul dat, Colegiul penal lărgit constată faptul că cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, prin numirea efectuării expertizelor judiciare, reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din bugetul statutului.

Prin urmare, Colegiul conchide că instanța de apel corect a ajuns la concluzia, de a respinge solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea de la inculpații Popazov

Vitali și Gherasim Maxim suma de 1 212 lei, cu titlul de cheltuieli judiciare în beneficiul statutului.

Concluzionând asupra celor relatate, referitor la recursul declarat de către procuror, Colegiul penal lărgit decide de a respinge recursul ca inadmisibil, deoarece pe parcursul judecării nu s-au constatat prezența erorilor de drept indicate de către acesta, în conținutul deciziei adoptate.

7.2. Referitor la recursurile declarate de către inculpații Popazov Vitali și Gherasim Maxim și de către avocatul Bondarenco Eduard în numele inculpatului Popazov Vitali

Lecturând conținutul recursurilor declarate, Colegiul penal lărgit atestă că recurenții invocă argumente similare în susținerea solicitărilor de achitare a inculpaților de comiterea infracțiunii prevăzute la art.166¹ alin.(2) lit. c) Cod penal, indicând temeiul de casare prevăzut la art.427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, care prevede că *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Colegiul penal lărgit remarcă că acest temei pentru recurs este aplicabil atunci când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele infracțiunii.

Analizând criticile invocate de către recurenți prin prisma incidenței temeiului de casarea indicat, Colegiul penal menționează că în sensul dat, instanța de apel s-a expus motivat și argumentat în decizia adoptată, și nu se constată împrejurări ce ar înlătura concluziile despre vinovăția inculpaților în comiterea acțiunilor infracționale imputate îndreptate împotriva părții vătămate.

În opinia Colegiului, cumulul de probe administrate la caz și cercetate de instanța de apel, întemeiat au permis de a conchide asupra vinovăției inculpaților Popazov Vitali și Gherasim Maxim în cele incriminate.

Astfel, instanța de apel corect a constatat că prima instanță greșit a ajuns la concluzia că leziunile corporale depistate la partea vătămată Pruteanu Mihail, care potrivit rapoartelor de expertiză nr.79 din 10 februarie 2014 și nr.89 D din 17 martie 2014, au fost calificate ca vătămări corporale neînsemnate, sunt rezultatul opunerii de rezistență a părții vătămate la solicitările inculpaților Popazov Vitali și Gherasim Maxim de a se urca în automobilul de serviciu al inspectorilor.

Leziune corporale depistate la partea vătămată sub formă de excoriații pe frunte din dreapta, echimoză pe frunte din stânga, echimoză pe cap din stânga, sunt confirmate obiectiv prin raportoarele de expertiză medico-legale efectuate la caz, precum și prin procesul verbal de examinare a obiectelor din 13 martie 2014, potrivit căruia scurta de iarnă ridicată de la partea vătămată Pruteanu Mihail, de culoare cafenie în care era

îmbrăcat în noaptea de 09 februarie 2014, are ruptura buzunarului stâng și o altă ruptură care începe de sub ambele mânci până la partea de jos a scurtei.

În aceeași ordine de idei, Colegiul remarcă că instanța de apel corect a constatat corelația dintre declarațiile părții vătămate Pruteanu Mihail și restul probelor administrate la dosar, care nu pun la îndoială veridicitatea acestora.

Așadar, instanța de apel corect a indicat că de către prima instanță au fost ignorate prevederile art.101 alin. (1), (2) Cod de procedură penală în procesul aprecierii probelor administrate în vederea susținerii învinuirii aduse inculpaților.

Colegiul penal susține concluzia instanței de apel precum că prima instanță eronat a conchis că fapta prejudiciabilă incriminată inculpaților nu întrunește elementele infracțiunii, ci a avut ca scop determinarea la respectarea ordinului legal al colaboratorului de poliție este rezultatul aprecierii eronate a materialului probator administrat la dosar.

În consecință, rezultă că în acțiunile inculpaților se regăsește atât latura obiectivă, cât și latura subiectivă, a infracțiunii prevăzute la art.166¹ alin.(2) lit. c) Cod penal, iar nerecunoașterea vinovăției de către aceștia, în condițiile în care sunt suficiente probe pertinente și concludente care demonstrează vinovăția lor, nu echivalează cu adoptarea în privința acestora a unei sentințe de achitare.

Prin urmare, analizând circumstanțele în care părții vătămate i-au fost cauzate leziunile corporale, cât și acțiunile agenților statului în persoana inculpaților Gherasim Maxim și Popazov Vitali, Colegiul consideră că partea vătămată Prutenu Mihail a fost supusă unui tratament inuman și degradant cu cauzarea de suferinței fizice și psihice, confirmate obiectiv prin probele administrate la materialele dosarului.

Totodată, Colegiul penal lărgit susține aprecierile instanței de apel precum că în acțiunile inculpaților se regăsește atât latura obiectivă, cât și latura subiectivă, a infracțiunii prevăzute la art.166¹ alin. (2) lit. c) Cod penal, iar nerecunoașterea vinovăției de către aceștia, în condițiile în care sunt suficiente probe pertinente și concludente care demonstrează vinovăția lor, nu pot servi temei univoc pentru achitare.

Sumând cele expuse, Colegiul penal lărgit consideră, că n-a fost constatată prezența în speța examinată a careva erori de drept, ce ar servi drept temei de implicare în sensul casării deciziei contestate de către recurenți. .

Având ca reper cele menționate supra, Colegiul penal concluzionează că recursurile ordinare declarate de către procurorul – șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, avocatul Bondarenco Eduard în numele inculpatului Popazov Vitali, inculpatul Popazov Vitali și inculpatul Gherasim Maxim sunt neîntemeiate și urmează a fi respinse ca inadmisibile.

8. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de către procurorul – șef al Procuraturii de circumscriptie Cahul, Calendari Dumitru, avocatul Bondarenco Eduard în numele inculpatului Popazov Vitali, inculpatul Popazov Vitali și inculpatul Gherasim Maxim, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 20 decembrie 2017, în cauza penală privindu-i pe *Gherasim Maxim xxxxx și Popazov Vitali xxxxx*, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 26 octombrie 2018.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Toma Nadejda

Cobzac Elena

Boico Victor

O P I N I E S E P A R A T Ă

în conformitate cu prevederile art. 339 alin (7), 340 alin (3) Cod de procedură penală (în cauza **Gherasim Maxim xxxxx și Popazov Vitali xxxxx**)

1. Prin decizia Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 11 septembrie 2018 a fost adoptată în cadrul judecării recursului ordinar în cauza indicată următoarea soluție: „Respinge ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de către procurorul – șef al Procuraturii de circumscriptie Cahul, Calendari Dumitru, avocatul Bondarenco Eduard în numele inculpatului Popazov Vitali, inculpatul Popazov Vitali și inculpatul Gherasim Maxim, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 20 decembrie 2017, în cauza penală privindu-i pe **Gherasim Maxim xxxxx și Popazov Vitali xxxxx**, cu menținerea hotărârii atacate”.

2. Nu am susținut soluția adoptată în partea respingerii recursului procurorului în ce privește excluderea aplicării în privința inculpaților a prevederilor art. 90 Cod penal.

2.1. Considerăm că, potrivit practicii judiciare constante referitoare la cauzele de săvârșire a infracțiunilor prevăzute de art. 166/1 alin.(2) lit. c) Cod penal(tratament inuman și degradant), în speță urma a fi admis recursul procurorului, casată decizia Curții de Apel în partea stabilirii pedepsei, rejudecată cauza cu dispunerea excluderii aplicării în privința inculpaților a prevederilor art. 90 Cod penal, deoarece instanța de apel nu și-a motivat soluția în acest sens.

Judecător

Nadejda Toma

Judecător

Elena Cobzac